

तस्यां पूज्यः स नारीभिः पुत्रसौभाग्यलिप्तया ॥
 प्रदोषसमये स्त्रीभिः पूज्यो जीमूतवाहनः ।
 पुस्करिणीं विधायाथ प्राङ्गणे चतुरङ्गिकाम् ॥”
 किञ्च विष्णुधर्मोत्तरे ।
 “पूर्वेणुरपरैर्दुर्वा प्रदोषे यत्र चारमी ।
 तत्र पूज्यः सदा स्त्रीभौ राजा जीमूतवाहनः ॥”
 तथा च । यद्दिने प्रदोषव्यापिनीं अष्टमीं तत्रैव
 व्रतं उभयदिने चेतु परदिने त्रिसन्ध्यापितात् ।
 उभयदिने प्रदोषाद्यामौ उदयगामिन्यां तदुक्तं
 निर्णयास्तसिन्धौ ।
 “लक्ष्मीव्रतं चागृह्णिते शशाङ्के
 यत्रारमी चाश्विनकृष्णपक्षे ।
 तत्रोदयं वै कुरुते दिनेश-
 क्तदा भवेज्जीवितपुत्रिका सा ॥” इति ।
 अस्यामरन्त्यां स्त्रीभिर्न भोक्तव्यम् ।
 “आश्विनस्यासिताख्यां याः स्त्रियोऽन्नं हि
 सुञ्जते ।
 श्वतवत्सा भवेद्युक्ता वैधव्यं भवेद्भुवम् ॥”
 इति वचनान्त ।
 इति वाचस्पतिमिश्रतत्त्वचमत्कारचिन्तामणिः ॥
 जिताहवः, पुं, (जित आहवो युद्धं येन) जित-
 काशी । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४७० ॥
 जितेन्द्रियः, त्रि, (जितानि वशीकृतानि इन्द्रि-
 याणि श्रोत्रादीनि येन) वशीकृतानिन्द्रियः ।
 तत्पर्यायः । श्रान्तः २ श्रान्तः ३ । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (यथा, शब्दचिन्तामणिप्रवचनम् ।
 “श्रुत्वा सुष्टु च इष्टा च सुक्ता ब्राह्मणा च यो नरः ।
 न हृष्यति ग्वायति वा स विज्ञेयो जितेन्द्रियः ॥”)
 जितेन्द्रियाङ्गः, पुं, (जितेन्द्रियं आह्वयते सङ्घते
 इति । आ + ङ + कः ।) कामरुद्धिष्ठः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 जित्तमः, पुं, (अयमेवामतिशयेन जित् जयशीलः ।
 जित् + तमप् ।) जितुमः । मिथुनराशिः । इति
 ज्योतिषतत्त्वम् ॥ जयशीलानां मध्ये उत्तमश्च ॥
 जिह्वा, स्त्री, (जि + “विपूयविनीयजिह्वासुञ्ज-
 कल्कहलिषु ।” ३ । १ । ११७ । इति ऋषिः ।)
 हलिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५५४ ॥ (सिद्धान्त-
 कौमुदीमते तु पुंलिङ्गान्तोऽयं शब्दः ॥)
 जिलरः, त्रि, (जयतीति । जि + “इण् नशजि-
 शन्निभ्यः करप् ।” ३ । २ । १६३ । इति करप् ।)
 जेता । इत्यमरः । २ । ८ । ७७ ॥ (यथा,
 माघे । २ । ६ ।
 “करदीकृतभूपालो भाहभिर्जिलरैर्दुःशाम् ।
 विनाप्यसदलम्भुषिरिष्यै तपसः सुतः ॥”)
 जिलरै, स्त्री, (जयति सर्वोत्कर्षेण वर्त्तते इति ।
 जि + करप् । “टिडटिति ।” ४ । १ । १५ ।
 इति डीप् ।) काशी । इति त्रिकाश्रुषेयः ॥
 जिनः, पुं, (जयतीति । जि + “इण् घिञ् जोति ।”
 उर्णा । ३ । २ । इति नक् ।) अहंन् । बुद्धः ।
 विष्णुः । इति हेमचन्द्रः । २ । १३० ॥ अति-
 टद्धः । इत्युणादिकोषः ॥ जिलरे, त्रि । इति
 मेदिनी । ने, ८ ॥

जिनयोनिः, पुं, श्वगः । इति शब्दरत्नावली ॥
 जिनसङ्ग, [न्] ङौ, (जिनानां सङ्ग गृहम् ।)
 जिनगृहम् । तत्पर्यायः । चैत्यः २ विहारः ३ ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । ६० ॥
 जिनेन्द्रः, पुं, (जिनानां इन्द्रः ।) बुद्धः । इति
 हलायुधः ॥
 जिम, उ भक्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
 सकं-सेट् । उदित्वात् ऋवेट् ।) उ, जिमित्वा
 जिन्त्वा । इति दुर्गादासः ॥
 जिरि, र न हिंसायाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (खां-परं-सकं-सेट् ।) रेफोपधः । र, वैदिकः ।
 न, जिरिणोति । इति दुर्गादासः ॥
 जिव, इ प्रीयन्ते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
 सकं-सेट् ।) इखौ । इ, जिम्बति । जिम्बति
 लोकः पितरम् । इति दुर्गादासः ॥
 जिवाजिवः, पुं, (जीवज्जीवः प्रबोदरादित्वात् साधुः ।)
 जीवज्जीवपक्षी । इति शब्दरत्नावली ॥
 जित्रिः, पुं, (जीर्थ्यत्वेनेति । जृष वयोहानौ +
 “जीर्थ्यतेः क्रिन् रश्च वः ।” उर्णा ५ । ४६ ।
 इति क्रिन् । इरादिकार्यं रेफस्यच वः । बाहु-
 लकात् हनि चेति न दीर्घः ।) समयः । पक्षी ।
 इति सिद्धान्तकौमुद्यासुधादित्तिः ॥ (जीर्थे,
 त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ७० । ५ । [भरन् ॥”)
 “वि त्वा नरः पुरुषा सपथेन पितुर्न जित्रेर्वि वेदो
 जिष, उ सेके । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
 सकं-सेट् । उदित्वात् ऋ वेट् ।) उ, जेषित्वा
 जिष्टा । इति दुर्गादासः ॥
 जिष्णुः, पुं, (जयतीति । जि जये + “ग्वाजिष्यञ्च
 ग्स्वुः ।” ३ । २ । १३६ । इति ग्स्वुः ।) विष्णुः ।
 इति हेमचन्द्रः । २ । १२८ ॥ (यथा, महा-
 भारते । ५ । ७० । १३ ।
 “विष्णुर्विक्रमभाह्वो जयनाञ्जिष्णुरुच्यते ।
 शाश्वतलादनन्तश्च गोविन्दो ब्रह्मनादृगवाम् ॥”)
 इन्द्रः । (यथा, अथर्ववेदे । ११ । ६ । १८ ।
 “जयञ्च जिष्णुश्चाभिन्ना जयतामिन्द्रमेदिनौ ॥”)
 अर्जुनः । (यथा, महाभारते । ४ । ४२ । २१ ।
 “अहं दुरापो दुर्हर्षो दमनः पाकशासनः ।
 तेन देवमनुष्येषु जिष्णुर्नामास्ति विश्रुतः ॥”)
 भौत्यस्व मनोः पुत्राणामन्यतमः । यथा, हरि-
 वंशे । ७ । ८८ ।
 “तरङ्गभीरुर्लक्ष्मश्च तरस्वानुग्र एव च ।
 अभिमानी प्रवीरश्च जिष्णुः संक्रन्दनस्तथा ॥
 तेजस्वी सबलश्चैव भौत्यस्तै मनोः सुताः ॥”)
 जेतुरि त्रि । इति मेदिनी । षौ, १३ ॥ (यथा,
 रघुः । ४ । ८५ ।
 “इति जिला दिशो जिष्णुर्वर्त्तत रथोद्धतम् ।
 रजो विश्रामयन् राज्ञां कृत्स्नस्यैव भौलियु ॥”)
 जिह्वं, ङौ, (जहातीति । हा + “जहातिः सन्वदा-
 लोपश्च ।” उर्णा । १ । १४० । इति मन् ।)
 तगरुहः । इति मेदिनी । मे, १३ ॥
 जिह्वः, त्रि, (जहाति परिवर्जति सारण्यमिति ।
 हा + “जहातिः सन्वदालोपश्च ।” उर्णा । १ ।

१४० । इति मन् ।) कुटिलः । (यथा, महा-
 भारते । १ । १०२ । १८ ।
 “सक्रोधामर्षेजिह्वभूकषाधीकृतलोचनाः ॥”)
 मन्दः । इति मेदिनी । मे, १३ ॥
 जिह्वगः, पुं, (जिह्वं कुटिलं वक्रमित्यर्थः यथा
 स्यात् तथा गच्छतीति । गम + डः ।) सर्पः ।
 (यथा, महाभारते । १ । ६ । १६ ।
 “स लब्धा दुर्हर्षां भार्यां पद्मकिङ्कलवर्चसम् ।
 व्रतं चक्र विनाशाय जिह्वगानां धृतव्रतः ॥”)
 जिह्वं मन्दं गच्छतीति ।) मन्दगं, त्रि । इति
 मेदिनी । मे, २५ ॥
 जिह्वमोहनः, पुं, (जिह्वं कुटिलं यथा तथा मुञ्च-
 तीति । मुञ्च + “नन्दिग्रहोति ।” ३ । १ । १३४ ।
 इति ल्यः । यद्वा, जिह्वस्य कुटिलस्य सर्पस्य
 मोहनश्चित्तमोहनः । भक्षत्वात् ।) मेकः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 जिह्वशल्यः, पुं, (जिह्वं कुटिलं शल्यं यस्मात् ।)
 खदिरः । इति जटाधरः ॥
 जिह्वं, ङौ, (जिह्वं निपातनात् मस्य वल्ले साधुः ।)
 तगरुहलम् । इति रत्नमाला ॥
 जिह्वः, पुं स्त्री, (ह्वयते आह्वयनेनेनेति । ङे + बाहु-
 लकात् उप्रत्ययेन द्विवादीचेति साधुः ।) जिह्वा ।
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, हरिवंशे ।
 ११२ । ६५ ।
 “द्विसहस्रेण जिह्वेन वासुकिः कथयिष्यति ॥”)
 जिह्वलः, त्रि, (जिह्वेन जिह्वया लाति आदत्ते
 परद्रव्याणीति । जिह्व + ला + कः ।) लुब्धः ।
 लोलुपः । यथा, श्राद्धतत्त्वे ।
 “आहं क्त्वा परश्राद्धे सुञ्जते ये च जिह्वलाः ।
 पतन्ति नरके घोरे लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥”)
 जिह्वा, स्त्री, (जयति रसमनयेति । जि + “श्रीना-
 यङ्जिह्वाश्रीवापासीवाः ।” उर्णा । १ । १५४ ।
 इति वन् प्रत्ययेन द्रुगागमे निपातनात् साधुः ।)
 रसज्ञानेन्द्रियम् । जिव् इति भाषा । तत्-
 पर्यायः । रसज्ञा २ रसना ३ । इत्यमरः ।
 २ । ६ । ६१ ॥ रशना ४ रसनम् ५ जिह्वः ६ ।
 इति तट्टीका ॥ रसालः ७ सुधासवा ८ रसिका
 ९ रसाङ्गा १० । इति शब्दरत्नावली ॥ रसा
 ११ लोला १२ रसाला १३ रसला १४ ललना
 १५ । इति जटाधरः ॥ (यथा, सुकुन्दमाला-
 याम् । २६ ।
 “जिह्वे! कीर्त्तय केशवं सुररिपुं चैतो । भज श्रीधरं
 पाणिद्वन्द्वं । समर्चयान्युनकथां श्रोत्रद्वय । त्वं शृणु ।
 कर्णं लोक्य लोकनद्वय । हरेर्गच्छाङ्घ्रियुग्मालयं
 जित्र प्राण्य । सुकुन्दपादतुलसीं स्रहंनगाभी-
 चञ्चम् ॥”)
 अस्याः परीक्षा यथा, भावप्रकाशे ।
 “श्राकपत्रप्रभा रूक्षा स्फुटिता रसनानिलात् ।
 रक्ता प्रयामा भवेत् पिताक्षिपादां धवला कफात् ॥
 परिदग्धा खरसर्पा कण्ठा दोषधेयक्षिके ।
 सैव दोषद्वयाधिक्ये दोषद्वयलघाया ॥”
 (यथास्या उत्पत्तिविषयः ।